

modning om at faa den anden Halvdel bevilget fra Statskassen. I Hundested Havn har man søgt om Tilskud til en ny Bro. Det er muligt, og det kunde maa-ske ogsaa være forstaaeligt, om Ministeren havde faaet det Indtryk, at en ny Bro var bleven nødvendig, fordi der var en betydelig større Trafik og Transport af Købmandsmaterialier og Byggematerialier og saadanne Ting, og at det ikke i væsentlig Grad var en Stigning af Fiskeriet og som Følge deraf Transport af Fiskevarer, som foranledigede, at man ønskede at faa en ny Bro. Forholdet er imidlertid det, at den gamle Bro, saaledes som den blev bygget, udelukkende var beregnet paa Transport af Garn og andre Fiskeriredskaber, medens det nu er Transport af Fiskevarer, der er det væsentlige. Dels ved Foraars-tid under Tungefiskeriet, dels ved Efteraars-tid under Sildefiskeriet er den nuværende Bro ganske utilstrækkelig.

I saa Henseende vil det vistnok være tilstrækkeligt overfor Tinget at belyse Fiskerlejets Vækst ved et Par Tal. Jeg skal derfor anføre, at Antallet af Fiskere, som udelukkende leve af Fiskeri, er steget fra 75 i 1893 til 181 i 1905, Baadenes Værdi fra 42,500 Kr. til 146,600 Kr., Redskaber-nes Værdi fra 78,500 Kr. til 231,000 Kr., Værdien af Aarets Fiskeri fra 35,000 Kr. til 201,000 Kr., Havneindtægten fra 1,500 Kr. til 5,600 Kr., og af sidstnævnte Beløb udgør Indtægten af Fiskevarer ca. 3,200 Kr. og al anden Transport kun ca. 1,200 Kr. Af disse Tal, og formentlig ikke mindst af de sidste, fremgaar det tilstrækkelig tydeligt, at det er Transport af Fisk, som er al anden Transport langt overlegen. Udgiften til denne Bro er omtrent af lignende Størrelse som det Beløb, der ønskedes i Lynæs, og det er ligeledes Tilfældet her, at Befolkningen tilvejebringer Halvdelen og derefter henvender sig til Statsmyndighederne for at faa et Tilskud, svarende til den anden Halvdel. Det er en energisk og flittig Befolkning dernede, og den fortjener ganske sikkert at støttes. Kravene synes at være fuldt berettigede, og jeg tillader mig derfor indtrængende at anbefale disse Sager til den højtærede Minister og det kommende Finansudvalgs velvillige Overvejelse.

Der er et andet Spørgsmaal, som vedrører Kredsen stærkt, og det er et Spørgsmaal, som sikkert ofte har været paa Bane her i Tinget; det angaar Arresø. Det kan nok hændes, det vækker en vis Ængstelse hos ærede Medlemmer, naar der er Tale om Arresø, men det er i hvert Fald ikke

for Øjeblikket Tanken at søge Vandstanden sænket paa den Vis, at der skulde blive Tale om Erstatning til de Bedrifter, som have Krav paa Vandkraft fra Søen. Det er en ganske enkelt og simpel Foranstaltning, som formentlig vil kunne hæve en Del af de væsentlige Ulemper ved den nuværende Ordning. Forholdet er ordnet saaledes dernede, at der ved Arresødalbroen findes et Flodmaalsmærke. Dette Mærke har en Nulinddeling, og fra denne nedefter er der en Inddeling i Tommer. Saa er der foreskrevet, at om Sommeren maa Vandstanden ikke staa højere end indtil 12 Tommer under dette Nulmærke, medens Vandstanden om Vinteren maa gaa helt op til Nulmærket. Hensigten hermed har været, at man vilde fritage Landboerne for at have deres Marker og Enge, der grænse op til Søen, oversvømmede med Vand og fritage dem for den dermed forbundne Skade, medens man om Vinteren tolererede en højere Vandstand, idet man betragtede Søen som et Bassin, som man samlede Vand i til Brug for Industrien om Sommeren. Nu er imidlertid Forholdet i Almindelighed det, at ved Foraars-tid, ved Tøbrud, kommer der saa meget Vand i Søen, at det bliver nødvendigt at benytte ekstraordinære Midler for at tømme Vand ud af Søen, f. Eks. ved at aabne Holdslusen saa meget som muligt og holde den aaben Nat og Dag for rettidigt at komme ned til det Mærke paa Flodmaalet, som nu en Gang er foreskrevet i Overenskomsten. Det er altsaa saaledes, at naar man har samlet Vandet Vinteren igennem, faar man saadan en Overflod af Vand ved Foraars-tid, at man faar alt for meget Vand i Søen og maa benytte ekstraordinære Midler for atter at tømme det ud. Jeg tror — og jeg har mange Aars Erfaring om det Spørgsmaal, efterdi jeg har opholdt mig en 14—15 Aar paa Stedet —, at man, uden at risikere det allermindste, kunde gaa til akkurat det samme Flodmaal om Vinteren som om Sommeren, saa at man altsaa hele Aaret rundt holdt paa, at Vandstanden ikke maatte staa højere end 12 Tommer under Nulmærket. Jeg har talt med Firmaet Anker Heegaard, som har Ret til Vandkraft, og faaet Tilsagn fra dem om, at der fra deres Side ikke vilde være noget at indvende mod en saadan Foranstaltning, i ethvert Tilfælde foreløbigt. Jeg tror endda, at der fra Anker Heegaards Side kunde være Tale om, at de saaten kunde ønske, at det blev ordnet saaledes, fordi deres Kanaler og Sluser mange Gange overanstreges,